

Maiken Poulsen, skrifari í Tinganesi:

Hevur verið høgra hond hjá seks lögmonnum

– Løgmenningar eru úrslit av síni samtid og skulu metast út frá teimum treytum, ið tá galda. Týðningarmestu eginleikarnir hjá einum lögmannsskrivara eru at vera trúfastur, halda tagnarskylduna, ikki blanda seg politiskt uppi, vera røkin og vera vakinn við tí sum hendir, sigur Maiken Poulsen, sum hevur verið skrivari og harvið høgra hond hjá seks lögmonnum

Turið Kjølbro

Henda dagin vit hitta Maiken Poulsen úti í Tinganesi er hon við at gera eitt útkast til nýggjársoðuna, sum lögmaður skal halda nýggjarskiftan fyrri okkum øllum – í sjónvarpi og útvarpi. Hetta er ikki ein óvanlig uppgáva hjá einum lögmannsskrivara og sum skrivari hjá teim seks lögmonnum, ið hava sitið síðani 1985, fellur tað smidligt at skriva eina slíka roðu.

Maiken Poulsen kom í Tinganes at arbeiða í 1983. Tá vóru landsskrivstovan og lögtingsskrivstovan saman og fyrstu tíðina arbeiðdi hon í fyrisingini, har dagliga uppgávarnar vóru at skriva brøv, lógaruppskot, eftirkanna og skriva journalir. Í 1985 var starvið hjá lögmanni leyst, í fyrsta umfari hálva tíð.

Løgmenningar hesa tíðina eru allar teir, sum eru á lívi í dag. Pauli Ellefsen, Atli Dam í tvey valskeið, Jógván Sundstein, Marita Petersen, Edmund Joensen og nú Anfinn Kallsberg.

Uppbýtt

Hesi árin Maiken Poulsen hevur arbeiðt í Tinganesi og hevur havt dagliga gongd millum fremstu politikarar og embætisfólk eru nógv og umfatandi broytingar farnar fram.

– Hetta okið hevur verið øgiliga spjatt. Lögmaður er í roynd og veru bæði forseti, forsætisráðharri, uttanríkisráðharri og til tíðir lógmalráðharri alt í einum, umframt at lögmenning fyrst høvdu onnur stór málsoki sum fiskivinnumál og almannamál. Lögmaður umboðar landið úteftir, og hann ímyndar land og fólk, tá ið vit hava vitjanir.

Nýskipanin av landsfyrisingini hevur ført við sær, at málsokini eru skipað í fyrisingartilfarir eindir, og sum ein liður í hesum varð Uttanlandsdeildin skipað í summar, og flutti Maiken við tá sum fulltrúi í umboðanarmálum.

– Hetta arbeiðið er ikki nýtt fyrri mær, men nú arbeiðið eg meiri sjálvstøðugt, og tað dámar mær væl. Í hesum starvinum ber til at

mennast fakliga, nú eru uppgávarnar meira heildaruppgávar og ikki so smábýttar sum áður, sigur Maiken Poulsen.

Vera vakinn

Maiken Poulsen er útbúgvin korrespondentur í enskum og týskum og málsliki forleikin metir hon er ein fyrirtreyt fyrri at kunna røkja starvið.

– Tú eigur at kunna færa eina samroðu á fremmandamáli uttan nakað hóvsták, tulka, taka ímóti gestum, skriva brøv, rætles, mýkja kantutar vendingar og lofta einum og øðrum, sum kann virka óheppið. Og vera vakinn við tí, sum hendir. Harumframt havi eg umsetingina av handilssáttmálum um hendi.

Við øðrum orðum skal ein lögmannsskrivari vera ein hálvur diplomatur?

– Tað ger tað ikki verri, svarar hon flennandi.

– Týðningarmestu eginleikarnir hjá einum lögmannsskrivara eru at vera trúfastur, halda tagnarskylduna, ikki blanda seg politiskt uppi og vera røkin. tí tað er ein órgynna av pappiri at halda skil á. Umframt skalt tú vera opin, taka væl ímóti fremmandafólki og vísa teimum runt. Fremmandu gestirnir skulu kenna seg væl, meðan tey eru her, og tey skulu kenna, at baklandið hjá lögmanni fyrisingartilfarir er í lagi. Harumframt skalt tú tola broytingar, tí politiska umhvørvið er óstöðugt í sínu veru og tín arbeiðsgevari situr í mesta lagi í 4 ár hvørja ferð.

– Nú vit arbeiða fram í móti størri sjálfstýri mugu vit ikki bert líta frameftir, men eisini úteftir, og tað merkir, at nakrar nýggjar hurðar skulu latast upp. Og tað er í høvuðsheitum tað, Uttanlandsdeildin arbeiðir við, sigur Maiken Poulsen, sum eisini er útbúgvin ferðaleiðari.

– Í og við at vit hava fingið eina nýggja stýrisskipanarlóg og harvið eina fyrising, ið er meiri uppbytt, eru málsøkini samstundis styrkt fakliga. Vit eru framvegis í epi skiftistíð og tað er altíð

trupult. Men vit eiga at siggja tað soleiðis, at tað mennir okkum persónliga og fyrisingina fakliga. Málsøkini vóru fyrr sera smábýtt, tey hóskadu als ikki saman og tað var eitt ping-pongspæl at fáa alt at ganga upp. Eg kundi ikki hugsað mær at farið aftur til ta tíðina.

Frá glaðu 80-unum til djúpu 90-ara kreppuna

– Viðurskiptini eru broytt í allar mátar. Tá ið eg byrjaði vóru vit mitt í teimum glaðu 80-unum, tá ið alt bar til og onki var ómøguligt. Politisku flokkarnir, sum mynda leiðsluna og lögmenningar, sum sita, eru úrslit av síni samtid. Triggir teir størstu flokkarnir hava átt lögmann, Sambandsflokkurin, Javnaðarflokkurin og Fólkaflokkurin. Í góðu tíðunum, tá ið alt var útbýtt, høvdu vit eina javnaðarleiðslu. Tað er ein flokkur, sum stendur fyrri at byta tað figgarliga so væl sum móguligt til so nógv sum móguligt og tað skal ein figgarlig orka til. Við endan á 80-unum fingur vit bankaskræðið og húsa-gangir og tá var figgarliga orkan ikki longur til staðar at gjara út. Tá skuldu aðrir flokkar til, sum klára at spara og skapa búskaparliga trygd og búskaparlig virði. Borgaraligu flokkarnir komu til valdið og búskaparstøðan gjordist aftur stabil. Nú eru vit komin upp undan aftur soleiðis at vit klára at bera figgarligu byrðarnar, hóast vit enn ikki eru skuldarfrí.

– Fullveldistankin hjá Fólkaflokkinum og Tjóðveldisflokkinum hevði als ikki borið til við leiðsluni, sum var síðst í 80-unum og fyrst í 90-unum. Tað skal ein figgarlig og samfelagslig orka til. Hvørja ferð leiðslan í Tinganesi skiftir, er tað eitt úrslit av samtidini, sum er tá. Løgmenningar eiga tí at verða mettir út frá síni samtid og teimum trupulleikum, sum eru ráðandi tá.

Harvið hevur tú ikki sagt, hvar tín sjónarmið liggja? – Nei, tað havi eg ikki. Tað er tað, eg skal royna at halda fyrri meg sjálva. Og sjálvandi hugsi eg eitt sind-

– Nú vit arbeiða fram ímóti størri sjálfstýri mugu vit ikki bert líta frameftir, men eisini úteftir, og tað merkir, at nakrar nýggjar hurðar skulu latast upp. Og tað er í høvuðsheitum tað, Uttanlandsdeildin arbeiðir við, sigur Maiken Poulsen. Mynd: Jens Kr. Vang.

ur óðrvísi enn politikararnir, men tað skal ikki stýra arbeiðinum. Tú kanst brúka tað positív við at tosa og kjakast við viðkomandi um hugburðir og spurningar, tá ið eitt uppskot er í umbúna. Aðrenn eitt uppskot verður til, er nógv korridorprát, nógv tilfar, pappir og brævasamskipti er atgongt, og tú hevur tiskil móguleikan at gera tær ymsar meiningar og metingar. Lögmaður kann tí brúka mítt íkast sum eina meting hjá vanligu borgaranum. Sjálvandi eru lögmenningar ymskir og tað er ymskt, hvussu nógv teir lurta eftir okkum, sigur Maiken Poulsen.

Serligar umstøður

Løgmenningar, Maiken Poulsen hevur verið skrivari hjá,

eru fimm menn og ein kvinna. Tá vit spyrja hana, um tað er óðrvísi at vera skrivari hjá einum lögmanni, sum er kvinna enn einum, sum er maður, er hon varin at svara, tí aðrenn henda samroðan kom í lag legði hon eina við, at hon vildi ikki taka nakran ávísan lögmann fram um annan.

– Allir lögmenningar virka út frá teimum trupulleikum, sum teir sita í. Kvinnan, sum var lögmaður, sat í einum sera truplum tíðarskeiði við bankakrakki, húsa-gangi, skræðli, samanlegging, arbeiðsloysi, hópflyting og øðrum. Tað var ein serlig støða og ein serlig tíð, og kanska viðkomandi hevði handlað óðrvísi undir øðrum umstøðum. – Tað var sera hart at sita

við leiðsluni tá, skattirnir vórðu hækkaðir og aðrar avgerðir tiknar, sum ikki vóru væl umtóktar millum fólk. Bara út frá hesum serligu umstøðunum kunnu vit meta hana sum lögmann, sigur Maiken Poulsen.

Og tað er sum skilt rættliga ymskt, hvussu lögmenningar eru.

– Tað er ymskt, hvussu teir leggja arbeiðið til rættis. Summir eru morgunmenniskju, aðrir kvöldmenniskju. Summir hava orðan í tingu-num, aðrir ikki. Summir eru betri til at boða frá, hvar teir fara enn aðrir, og tá skal ein skrivari so royna at halda skil á. Tað er eitt stórt arbeiðsstrýst, telefonin ringir alla tíðina, nógv brævaskifti og samskipti úr øllum ættum. Í dag er lættari at fáa